

عنوان مقاله:

اثر محلول پاشی اکسین، سیتوکنین و جیبرلین بر خصوصیات مورفولوژیک ذرت (*Zea mays L.*) تحت تنش سرب

محل انتشار:

پانزدهمین کنگره علوم خاک ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

راضیه منصوری صحبت آباد - دانشجوی کارشناسی ارشد آگرواکولوژی، دانشگاه شهرکرد

عبدالرزاق دانش شهرکی - استادیار گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد

حمیدرضا متقیان - استادیار گروه خاکشناسی دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر محلول پاشی اکسین، سیتوکنین و جیبرلین بر خصوصیات مورفولوژیک ذرت تحت تنش سرب یکآزمایش در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با 4 تکرار به صورت گلدانی در گلخانه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد انجام شد. تیمارها شامل شاهد و محلول پاشی با هورمون های اکسین با غلظت های 1، 10 و 100 میکرومولار، جیبرلین با غلظت های 150، 300 و 450 میکرومولار و سیتوکنین با غلظت های 0/5، 5 و 50 میکرومولار بود. نتایج نشان داد که کاربرد این تنظیم کننده های رشد سبب افزایش معنی دار ارتفاع بوته، وزن خشک کل، سطح برگ، حجم ریشه، طول ریشه و وزن خشک ریشه شد. در مجموع نتایج این پژوهش نشان داد که امکان استفاده از مواد تنظیم کننده رشد به منظور تخفیف اثرات محدودکننده تنش سرب در گیاه وجود دارد. با توجه به نتایج به منظور افزایش تولید ماده خشک ذرت تحت تنش سرب محلول پاشی اکسین با غلظت 10 میکرومولار توصیه می گردد.

کلمات کلیدی:

آلودگی خاک، تنظیم کننده های رشد، فلزات سنگین، ماده خشک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/729933>

